

УДК 004.738.5:351.862.4

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/379-380

Анастасія ПОМАЗ

курсант ННІ права та підготовки
фахівців для підрозділів
Національної поліції

Катерина МІТЧЕНКО

старший викладач кафедри
гуманітарних дисциплін
та психології поліцейської діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**ІНФОРМАЦІЙНО-ПРОСВІТНИЦЬКІ ЗАХОДИ ЩОДО ЗАХИСТУ
ВІД ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ – ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ**

Інформаційна війна сьогодні стала одним із найнебезпечніших видів зброї. Використання викривальних доказів, розведення бруду, поширення неправдивої інформації, спроби ввести в оману інформацією стали сенсом життя для багатьох людей. Інформація впливає на маси, тобто, ефективно маніпулюючи свідомістю мас, можна досягти практично будь-якої мети: знищити ворога, прибрати зі шляху конкурентів або почати війну. У журналістів зброя в руках, але не завжди вона використовується за призначенням. На тлі останніх подій в Україні можна зрозуміти, що основна боротьба політичних сил ведеться через інформацію, тобто в країні почалася інформаційна війна [1, с. 143].

Метою інформаційної війни є послаблення моральних і матеріальних сил противника або конкурента і зміцнення власних. Наведено міри впливу пропаганди на свідомість людини в ідеологічній та емоційній сферах [3, с. 281]. Основними методами інформаційної боротьби є блокування або зрив потоків інформації та процесів прийняття рішень супротивником.

Інформаційні війни не є менш руйнівні, ніж фізичне поле бою. Зміни в соціальних настроях, цінностях та інтелектуальних орієнтаціях людей мають наслідки, які важко буде подолати протягом десятиліть. Іноді правду можна приховувати століттями. Інформаційна агресія та пропаганда під час війни завжди спрямовані на дезінформацію населення та насадження суспільству сприятливих для ворога поглядів. Часто вони не мають нічого спільного з реальністю. За допомогою такої зброї, як ЗМІ, ворог створює основу для лояльного підходу до агресії, виводячи з ладу важливі управлінські та економічні об'єкти шляхом кібератак. Це вплив не на матеріальні об'єкти, а на наші емоції, інтелект, психіку [2, с. 109].

Прикладом інформаційної війни проти України є поширення на тимчасово окупованих територіях фейкових новин та пропаганди, зокрема контенту, який сприяє вирішенню проблем незаконної депортації місцевого населення та прийняття російського громадянства. Також давно не секрет, що російські пропагандистські ЗМІ активно використовують інформаційні канали для поширення антиукраїнських настроїв та дискредитації Збройних Сил України [2, с. 28]. Якщо така інформаційна диверсія залишиться без відповіді та не буде проведена належна просвітницька робота з громадянами та навчання основам інформаційно-психологічної безпеки, то як українці, так і наші іноземні партнери й надалі отримуватимуть викривлену інформацію про реальну ситуацію в нашій державі, і це буде це мало негативні наслідки для національної безпеки та репутації України на світовій арені [1, с. 102].

Загалом інформаційна війна є серйозним викликом для молоді та суспільства в цілому, що потребує належної уваги та дій з боку державних органів, суспільства та навчальних закладів. Більш ефективних способів протидії інформаційній війні, ніж інформаційно-просвітницька діяльність, світова практика не знає. Це перевірені організаційні заходи, спрямовані на доведення до суспільства правдивої інформації про події, що відбуваються в країні, протидію дезінформації та фейковим новинам, які можуть поширюватися в соціальних мережах та на різних медіа-платформах. Одним із основних інструментів інформаційної діяльності є освіта. Усі українські ВЗО, а також заклади

професійно-технічної освіти, незалежно від спеціальності, можуть і повинні враховувати це у своїй виховній роботі серед студентів, надаючи їм знання та засоби критичного мислення, раціоналізму та аналізу інформації. Окрім того, навчальні заклади можуть проводити лекції та семінари з інформаційної боротьби, запрошувати експертів для виступів з доповідями, організувати круглі столи та дискусії [3, с. 236].

Зокрема, інформаційна діяльність може передбачати створення інформаційних матеріалів, що містять правдиву інформацію про події, що відбуваються в країні. Ці матеріали можна розміщувати на сайтах навчальних закладів та на їхніх сторінках у соціальних мережах, що дасть можливість охопити їх широку аудиторію. Ви також можете організувати виставки, конференції та інші заходи для підвищення обізнаності про інформаційну війну.

---

1. Кулеба Д. Війна за реальність. *Як перемагати у світі фейків, правд і спільнот*. Вип. 1. 2022р., 384 с.

2. Мороз О. Боротьба за правду. *Як мій дядько переміг брехню*. Вип. 1. 2022р., 321 с.

3. Патрикаракос Д. Війна у 140 знаках. *Як соціальні медіа змінюють конфлікти у XXI столітті*. Вип. 1. 2023р., 337 с.

УДК 004.056.53:351.74

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/380-382

Назарій РАБУШКО

курсант ННІ права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції

Юлія СИНИЦІНА

доцент кафедри економічної та інформаційної безпеки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат технічних наук, доцент

ЗАПОБІГАННЯ ВНУТРІШНІМ ЗАГРОЗАМ ТА МОЖЛИВИМ СПРОБАМ НЕСАНКЦІОНОВАНОГО ДОСТУПУ АБО ВИТОКУ ІНФОРМАЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Злочинність, як і всі інші сфери людської діяльності, постійно розвивається із застосуванням нових технологій, наукових, технічних розробок тощо, чим змушує правоохоронні органи, зокрема і Національну поліцію України впроваджувати відповідні контрзаходи з метою виконання покладених на неї повноважень. У реаліях сьогодення підрозділами Національної поліції України використовується 77 різноманітних інформаційних систем з обмеженим доступом. Це різноманітні системи які забезпечують професійну діяльність. Кількість цих систем може змінюватись в залежності від конкретних потреб і функцій, що виконуються. Наприклад, це можуть бути системи для обліку злочинів, бази даних з інформацією про підозрюваних або викрадені предмети, системи для спостереження за громадським порядком тощо.

Актуальність теми полягає в тому, що сучасна діяльність правоохоронних органів, зокрема поліції, все більше піддається впливу кіберзагроз та інших форм кіберпреступності. В умовах зростаючого використання цифрових технологій у роботі поліції, важливо забезпечити ефективний захист інформаційних ресурсів від потенційних загроз. Необхідно удосконалити системи кібербезпеки, виявляти та запобігати внутрішнім загрозам, а також реагувати на можливі спроби несанкціонованого доступу або витоку конфіденційної інформації. Захист інформаційної безпеки Національної поліції має вирішальне значення для збереження довіри громадськості, забезпечення правопорядку та успішного виконання службових обов'язків.

Із метою організації інформаційно-аналітичного забезпечення поліції було розроблено Положення про інформаційно-телекомунікаційна систему «Інформаційний